

MÓZSI FERENC

az elérhetetlen...

„Itt maradunk magas hazánkban
a havazás fehér szívében...”

Nagy László

az elérhetetlen és elhagyhatatlan HAZA
fagy-magas fehér-magas havazás-magas
szív-magas
ridegen zuhogó puhán kószáló
közel-távol távol-közel
pontos ütések mérve lelkiismeretünkre

tonnás harangnyelvek zsongása
állandóan hívogató csalogató vonzás
amitől maradna is menekülne is az ember
több és nemesebb gond féltetni
azt a kicsinyke még megmaradt izzó helyet
nincs annyi hó mely befedhetné előlünk

csak hull és hull és egyre hull
a szorongás
nagy fehér aggodalom-takaró hűti szívünket
de csak nem csendesedik
ez az olvashatatlan gyász ideje
a fehér hallgatás a fehér csöndé
mikor a Mindenség is döbbenet várakozik és
ebben a vakító nagy hóhullásban elindul
egy eltévedt szó

hogyan megtalálja búvóhelyét...

meztelen erdő...

„kinek fáj emberek...?”

Nagy László

meztelen erdő ruhátlan gondok
könnyen elpusztítható fészkek
letörögethető fájdalmas gallyak
a kéreg is elhagyni készül törzsét
maradnak az évgyűrűk kitüremkedések

*késeikkel jó ellenünk a fagy is
kivázza nézésünk kitepi hajunk
összecsomózza reumás ágaink*

*az összekapaszkodás reményét is elfújja a szél
kopasszá komorodik a táj
kinek fáj a magára maradt természet?*

*nem tisztázott körülmények között
kiirtott tisztás
a vegetáció végzete
biológiai hadjárat*

*kinek a kezébe jut a végrendelet
mi az üres borítékok üzenete
mi nem kerül el a figyelmet
mi lesz az előhívtalan negatívok sorsa
milyen kép marad meg
a távolbalátó homályos emlékezetén
milyen nyelven menthető át az ígéret...?*

NÉMETH JÓZSEF: UTOLSÓ KÉP